

[Erling Dinesen.]

stået, at det kun er på meget begrænsede områder, der ikke er opnået fuld enighed. Jeg håber derfor, at forslaget kan færdigbehandles, således at den udvidelse af trygheden på arbejdspladserne, som forslaget tilsigter at skabe, snarest kan blive en realitet.

Wichmann Madsen (V):

Forslaget til lov om ændring af lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m. v. vedrører ændringer af de hidtil gældende regler for afskedigelse af medarbejdere i større omfang.

Tryghed i ansættelse er for venstre et meget betydningsfuldt spørgsmål, og vi er principielt tilhængere af, at alle ansatte får en så stor tryghed i deres ansættelsesforhold, som det overhovedet er økonomisk muligt og forsvarligt. Venstre vil naturligvis være med til at bringe dansk lovgivning i overensstemmelse med EF-direktivet.

Det undrer mig imidlertid meget, at et spørgsmål af denne karakter ikke indgår i de kommende overenskomstforhandlinger mellem arbejdsmarkedets parter. De er jo direkte impliceret i sagen. Hvorfor mener regeringen, det er nødvendigt at gribe ind på overenskomstrådet netop i denne sag? Var det ikke mere rimeligt, at en forbedring af de ansattes forhold direkte gik ind i de kommende forhandlinger?

Hvis ministeren fastholder, at folketinget skal gribe ind over for arbejdsmarkedets parter med dette lovforslag, er venstre parat til at deltage i udvalgsarbejdet, men jeg vil allerede nu gøre opmærksom på, at der er enkeltheder, som vi finder uheldige. Lovforslaget skal naturligvis ikke bruges til at kunne afvise anvist arbejde, og der skal heller ikke skabes mere administration og øget posekiggeri. Men det kan også let undgås ved små ændringer uden at tage kvaliteterne fra forslaget.

Venstre vil under udvalgsarbejdet stille vore øvrige spørgsmål til opklaring af en del mindre detaljer, og vi vil i øvrigt arbejde positivt på at få et virkelig fornuftigt resultat ud af lovforslaget.

Hölge (FP):

Så står vi igen over for et af disse rådsdirektiver, der pålægger Danmark at gennemføre en ny restriktion på erhvervslivet, en ny sæk fjer i den blytunge administrationsdyné, en ny udvi-

delse af det snart astronomiske tal af offentligt ansatte, med andre ord en ny unødvendig lov i et af verdens formodentlig mest komplicerede lovkomplekser.

Hvad der er værre, er imidlertid at dette lovforslag er en ganske unødvendig indgriben i den frie forhandlingsret. Som hr. Wichmann Madsen nævnte, hører det retteligen hjemme i overenskomsterne. Jeg ved godt, at man vil sige, at der er tale om en tryghed på arbejdspladserne, og det er der da også. Jeg ved også, at man vil sige, at det har man ikke kunnet komme igennem med, men jeg tror ikke på det, for samfundet udvikler sig jo hele tiden, og det tilpasser sig hele tiden. Det bedste bevis er vel nok, at direktør Bonde Nielsen på B & W, en af landets største og mest ømtålelige arbejdspladser, har evnet at gennemføre tryghedsvilkår for sine arbejdere, der går et godt stykke ud over denne lovs målsætning.

I fremskridtspartiet er vi fortsat af den mening, at EF skal udvikle sig til et europæisk fællesskab, men ikke specielt for teknokrater og bureauloger. Dansk veto bør derfor ramme enhver EF-bestemmelse, der øger administration og erhvervslivsrestriktioner, ikke mindst naturligvis begrænsninger af den frie forhandlingsret. Derfor burde Danmark have sagt nej tak til dette initiativ.

Nu er tingene jo afhængige af den målsætning, man ønsker, og man lades jo ikke i tvivl om, at en anledning som dette rådsdirektiv passede særdeles godt ind i de tanker om større statsstyring, som hr. Anker Jørgensen fremsatte i sin tv-diskussion med hr. Glistrup for et par uger siden. Arbejdsministeren har da heller ikke kunnet modstå fristelsen til at give den endnu en lille tand udover det nødvendige.

Den danske arbejder skal ikke være i tvivl om, at vi i fremskridtspartiet ønsker ham trivsel og tryghed i jobbet, men vores målsætning er definitivt ikke, at det skal ske gennem øget statsstyring. Vi tror ikke, at hovedparten er spor interesseret i, at deres forhandlingsmæssige frihed indskrænkes så unødvendigt, og vi tror slet ikke på, at den danske arbejder er interesseret i at få endnu et antal offentligt ansatte på ryggen, mens han pukler for at få landets økonomi på fode igen.

Det er med bange anelser, vi går ind til udvalgsarbejdet om dette lovforslag. Jeg har noteret mig bemærkningernes kattepoteforsigtige, meget diplomatiske forudannelser om en ikke ubetydelig byrde for arbejdsformidlingen og